

ANUL IX Nr. 97

DECEMBRIE 1938

Credință

Lumină

Sănătate

Muncă

Cinste

Economie

Satul

Revistă de literatură și cultură pentru popor

Inscrisă la Trib. Ilfov sub Nr. 854.

APARE LA 1 ALE FIECĂREI LUNI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Bd. Cpt. Aviator V. CRAIU Nr. 13

BUCUREȘTI III

Telefon 2-0891

Director

ANDREI UDREA

ABONAMENTE NUMAI ANUALE:

Pentru plugari și elevi	60 lei
Pentru funcționari și orașeni	80 "
Pentru cămine culturale și școli primare rurale și străinătate	100 "
Pentru primăriile rurale și școli agricole	200 "
Pentru instituții și firme	500 "

ZIUA UNIRII CELEI MARI

— 1 Decembrie —

1 Decembrie! S'au împlinit douăzeci de ani de când poporul românesc s'a unit într'un singur mănunchi, acel mănunchi visat veacuri de-a rândul de înaintașii noștri, în cuprinsul aceluiași hotare. Ziua de 1 Decembrie rămâne înscrisă deapăruri în calendarul nostru național și ea înseamnă pentru poporul nostru românesc, ceea ce Nașterea Domnului înseamnă pentru lumea creștină. Căci după cum lumea s'a deșteptat la o viață nouă, mai bună, înălțătoare și pilduitoare pentru suflet după Nașterea Domnului, tot așa poporul românesc prin Unirea lui, unire «în cuget și simțiri» cum spune poetul, și-a croit drum nou, drum de propășire și lumină între popoarele lumii. Dar cu prilejul acestui mare pазnic al Unirii românești se cuvine să ne întoarcem privirile în trecut și să căutăm a lămuri prin ceața vremii, făuritorii acestei mari izbânde naționale. Ei sunt părinții noștri, eroii și toată oastea de martiri ai neamului care au purtat pe a lor umere povara războiului trecut. În fruntea acestei oștiri stă mândru Regele Ferdinand și Regina Maria, făuritorii acelui vis și crez românesc ce l-a nutrit secole de-a rândul, întreaga suflare românească dela vlădică la opincă.

Se cuvine a aminti, în această mare zi de pазnic românesc, ce a însemnat visul Unirii în istoria noastră și ce trebuie să însemne în viitor.

Unirea cea mare și sfântă făptuită în zilele noastre și care o serbăm la întâi ale lunii Decembrie, cuprinde în sine toată strădania, tot crezul, tot visul ființei noastre ca popor, nu de acum, nu de ieri, ci de când există ființa neamului și am avut cunoștință despre noi că suntem și alcătuim un popor. Din această clipă mereu ne-a frământat gândul unirii. Voevozii noștri, cu veacuri în urmă, aparându-și «sărăcia și nevoile și neamul» apărau în același timp, bineînțeles indirect, primul pas ce trebuia pus la temelia Unirii, neartărnarea. Căci Unirea tuturor românilor nu putea să vină de cât în urma eliberării de sub împilare străină. Așa dar se vede că ideea Unirii nu este nouă. Nu ne aparține nouă celor de astăzi. Noi am fost de Dumnezeu rânduiți să fim fericiți că în zilele noastre s'a făcut aceasta. Dar ideea Unirii este veche cât vechimea neamului românesc. Ea a trăit dealungul veacurilor scrisă sau nescrisă în cronici dar mai vârtos a trăit în cântecile noastre, în tot aleanul și suspinul poporului nostru din clipa în care s'a văzut că megieșii de o parte și de alta a Carpaților, de dincoace și dincolo de Prut, de dincoace și dincolo de Milcov vorbesc aceeași limbă, duc același trai, au aceleași datini și se roagă aceluiași Dumnezeu în aceiași biserică. Mărturii despre aceasta sunt multe cât nu putem cuprinde aici.

De jalea acestui vis «ne-au răposat și moșii și părinții». Visul acesta ne-a hrănit ființa neamului în lungul veacurilor. El ne-a ținut trează conștiința de neam și pentru înfăptuirea lui s'a înroșit pământul de sânge acum douăzeci și doi de ani.

Voevodul, care pentru întâia dată a isbutit să înfăptuiască acest vis — pentru scurt timp însă — unind Muntenia, Moldova și Ardealul sub cărma lui, a fost Mihai Vodă Viteazu acum trei sute treizeci și șapte de ani, bravul voevod muntean ucis mișelește pe câmpia Turdei în Transilvania în 1601.

De atunci încoace gândul unirii a prins și mai puternice rădăcini în ființa neamului. Ideea de a fi un popor tare — și tare numai uniți putem fi — ne-a

fost lăsată ca o scumpă moștenire de sânge. Iar generația războiului trecut, sub înțeleapta și viteaza cărmuire a neuitatului Rege Ferdinand I Întregitorul, a fost hărăzită de Dumnezeu să îndeplinească Visul Unirii.

Cea mai sfântă datorie a noastră, a celor de astăzi, este să purtăm veșnic vie amintirea celor jertfiți pentru acest ideal, precum și a păstra ceea ce ei ne-au lăsat. Să nu uităm că dacă este greu să câștigi, de multe ori e și mai greu să păstrezi ce-ai câștigat. Și meritul nostru tocmai acesta este de a păstra ceea ce generația războiului ne-a dat.

În afară de aceasta, în fața noastră se ridică o mare datorie de viitor. Aceea de a întări înăuntru gospodăria românească și de a ne căpăta și menține în afară cinstea de care trebuie să ne bucurăm. Acestea nu le putem căpăta însă de cât prin muncă, cinste, bună orânduială, cultură temeinică și sănătoasă pentru înălțarea sufletului românesc.

* * *

Pentru noi cei adunați în jurul revistei «Satul» ziua de 1 Decembrie mai are o însemnătate care pentru mulți poate trece nevădită în seamă. Noi însă care de ani de zile trudim pentru același crez — ridicare morală și materială a sateanului — nu putem lăsa să treacă această zi fără a o însemna în filă de carte. Revista «Satul» pășește în al noulea an de apariție, de regulată apariție. Cine din întâmplare s'a abătut vreodată prin redacția noastră și ne-a văzut lucrând până la târziu ore de zi și de noapte, își poate da seama de dreapta noastră mulțumire sufletească de a ne vedea în pragul celui de al noulea an. Simțim aici că bucuria aceasta nu e numai a noastră ci și a miilor de harnici și iubitori de slovă românească abonați, cari ne-au prețuit munca și gândul. Acestora le mulțumim din toată căldura sufletului nostru, iar celor ce nu s'au alăturat de noi în lupta cu întunericul satelor, neplătindu-și abonamentul, le dorim mai multă înțelegere pe viitor. Noi credem că și aceștia până la urmă se vor convinge că munca noastră o desfășurăm pentru binele satului românesc ai cărui fii suntem, căci nimic alta nu ne-ar fi făcut să muncim pentru sat fără numai obârșia noastră de a fi săteni și dragostea ce purtăm satului de-al vedea cu săteni luminați și înstăriți.

Cine a cercetat cu mai multă băgare de seamă dealungul celor opt ani, revista «Satul» a văzut câtă bogăție de folositoare sfaturi duce la fiecare început de lună, sateanului. Aceste sfaturi ținesc să dea mai multe și folositoare cunoștințe gospodarului spre a-i fi temeinic ajutor în lupta vieții.

G. Teodorescu

